

Overdenking over Micha 7: 18-19 en Efeziërs 4: 32

serie Onze Vader-6

Vergeven: verder leven met God; samen leven met je naaste

1^e lied: Louter goedheid zijn Gods wegen - Psalm 25 (LvdK)

- 5 Louter goedheid zijn Gods wegen / en zijn paden zijn vertrouwd
voor wie, tot zijn heil genegen, / zijn geboden onderhoudt.
Wil mij toch, uw naam ter eer, / al wat ik misdeed **vergeven**.
Tegen U heb ik, o Heer, / zwaar en menigmaal misdreven.
- 6 Wie heeft lust de HEER te vrezen, / 't allerhoogst en eeuwig goed?
God zal zelf zijn Leidsman wezen, / leren, hoe hij wand'len moet.
Wie het heil van Hem verwacht / zal het ongestoord verwerven,
en zijn zalig nageslacht / zal 't gezegend aard'rijk erven.

Bijbel: Micha 7: 1-7 (deels) en 18-19; Efeziërs 4: 25-32 (NBV21)

Micha 7 ¹ Ongelukkige die ik ben. (...) ² Zij die trouw waren zijn verdwenen uit het land, niemand is nog rechtschapen. Allen zijn op bloed belust, iedereen belaagt zijn naaste. ³ Ze bekwamen zich in het kwaad: alleen voor geld stellen leiders een onderzoek in, rechters spreken recht tegen betaling, hooggeplaatsten zeggen wat hun het beste uitkomt, en zo houden zij het recht op afstand. (...) ⁶ De zoon veracht zijn vader, de dochter verzet zich tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder, en huisgenoten blijken vijanden. ⁷ Maar ik blijf uitzien naar de HEER, ik blijf hopen op de God die mij redding zal brengen. Hij zal mij horen, mijn God. (...)

Opnieuw zult U zich over ons ontfermen
en al onze zonden tenietdoen.
Onze zonden werpt U in de diepten van de zee.
Micha 7:19

¹⁸ **Wie is een God als U, die schuld vergeeft en aan zonde voorbijgaat?**

U blijft niet woedend op wie er van uw volk nog over zijn; liever toont U hun uw trouw. ¹⁹ Opnieuw zult U zich over ons ontfermen en al onze zonden tenietdoen.
Onze zonden werpt U in de diepten van de zee.

Efeziërs 4 ²⁵ Leg de leugen af en spreek de waarheid tegen elkaar, want wij zijn elkaars ledematen. ²⁶ Als u boos wordt, zondig dan niet: laat de zon niet ondergaan over uw boosheid, ²⁷ geef de duivel geen kans. ²⁸ Laat wie steelt niet meer stelen, maar eerlijk de kost verdienen door zelf hard te werken, zodat hij iets weg kan geven aan wie het nodig heeft. ²⁹ Laat geen verderfelijke taal over uw lippen komen, maar alleen goede en waar nodig opbouwende woorden, die goeddoen aan wie ze hoort.

³⁰ Maak Gods heilige Geest niet bedroefd, want Hij is het stempel waarmee u gemerkt bent voor de dag van de verlossing. ³¹ Laat alle wrok, drift en boosheid varen, alle geschreeuw, gevloek en kwaadaardigheid. ³² Wees goed voor elkaar en vol medeleven; **vergeef elkaar zoals God u in Christus vergeven heeft.**

Overdenking: Vergeven: verder leven met God, samen leven met je naaste

Schuld **geven** en schuld **ver-geven**: 3 extra letters maken een wereld van verschil! Kijk maar hoe mensen met elkaar omgaan, b.v. op TV, zoals 'Het Familiediner'. Er zijn dingen gebeurd: soms ernstig. Men geeft elkaar de schuld, ziet elkaar niet meer. Hoe vaak - of weinig - komt 't voor, dat iemand zegt: 'Ik vergeef 't je'?! Soms raakt de lucht opgeklaard. Soms is 't ook anders: men negeert elkaar totaal.

Het kan ook in uw leven zijn voorgekomen. Mensen gaven jou - of u anderen - ten onrechte de schuld van iets. Gevolgen: krenkende woorden, ruzie, vervreemding in je huwelijk, naar kinderen toe, in de kring van familie, vrienden of gemeente. 't Is makkelijk een ander de schuld te *geven* dan te *ver-geven*.

Nu leert Jezus ons bidden: '*Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is*' (**Matteüs 6:12**, NBV21). Hij koppelt vergeving vragen aan God én vergeving schenken aan je naaste aan elkaar. Hoe zit dat?

Vergeving heeft eerst met GóD te maken: dat we met Hém verder kunnen leven.

Er zal geen dag voorbij gaan, of we bidden met het Onze Vader om vergeving. Zonden staan leven met God in de weg. Wie zondigt, mist een leven zoals God dat graag wil zien: leven in de lijn van Gods geboden, van wat Jezus en zijn apostelen leren. Vergeving vragen is: je klein maken voor God en Hem om vergeving vragen. **Dat God het kwade loslaat, je vrij maakt.**

Dat lucht je hart op. In de Psalmen kom je dat bevrijdende tegen:

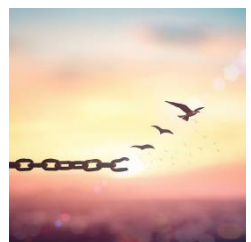
Psalm 25 (denk niet aan mijn jeugdzonden, laat uw liefde spreken),

Psalm 32 (toen ik niet langer zweeg, vergaf U mij),

Psalm 51 (was mij schoon van alle schuld: U bent de God die mij redt),

Psalm 103 (prijs de HEER, die u alle schuld vergeeft), en

Psalm 130 (maar bij U is vergeving; daarom eert men U met ontzag).

We lazen **Micha 7**. De profeet Micha stelt daar allerlei zonden aan de kaak. Niet van een heidens volk, maar van nota bene Gods éigen volk! Ontsteld zegt hij: '*Ongelukkige die ik ben!*' (**7:1**) Zoveel onrecht en ontrouw, men belaagt elkaar (v. 2), rechters laten zich omkopen (v. 3), in gezinnen is er minachting en strijd (v. 6). Zal 't ooit goed komen?

Dan zegt Micha (**7:7**): '*Maar ik, ik blijf uitzien naar de HEER, ik blijf hopen op de God die mij redding zal brengen. Hij zal mij horen, mijn God.*'

Als hij zo gebeden heeft, weet hij ook van de uitweg. Verwonderd zegt hij (7:18-19):

'Wie is een God als U, die schuld vergeeft en aan zonde voorbijgaat?

U blijft niet woedend, liever toont U trouw.

Opnieuw zult U zich over ons ontfermen (...)

Onze zonden werpt U in de diepten van de zee'.

De evangeliste Corry ten Boom zei eens treffend bij deze tekst:

"Als God onze zonden in het diepst van de zee werpt,

zet Hij er een bordje bij: **'Verboden te vissen'.**"

Verboden te vissen

Als God vergeeft, komt Hij er niet meer op terug! God is zo geheel

anders dan wij: **Hij wil met ons verder leven.** Onze zonden rakelt Hij niet aldoor op, zoals wij dat vaak bij anderen doen. God zegt: "Weg ermee, in de diepe zee, zo ver als 't oosten is van 't westen (Psalm 103). **Om Jezus' wil kijk Ik je er niet langer op aan;** Hij heeft door zijn kruisdood álle schuld voldaan, eens en voorgoed."

En daarom mogen wij bidden: 'Vergeef ons onze schulden!' Alleen om Christus' wil. Hij geeft ons niet langer de schuld; Hij vergeeft, door zelf de schuld te dragen! **Jezus heeft ervoor gebloed, omdat Hij met ons verder wil leven.**

Vergeving heeft ook met ánderen te maken: dat je samen met je naasten leeft.

Jezus voegt aan het gebed om vergeving iets toe: **'zoals ook wij vergeven wie ons iets schuldig is'**. Direct na het Onze Vader zegt Jezus zelfs heel sterk: alleen als je de ander vergeeft, vergeeft God jou (Matteüs 6:14-15). Die twee horen bij elkaar. Als Gods genade effect heeft op ons **verder leven met Gód**, dan ook op het **samen leven met je nááste**. Vergevingsgezindheid hoort bij een christelijk leven.

Maar wat, als iemand je ernstig misbruikt heeft of je in de steek liet?! Sluit God dan de genadekraan, omdat vergeven dan moeilijk, zo niet onmogelijk is?

Het antwoord van **HC 51** vind ik pastoraal: *'Het is een bewijs van Gods genade in ons, dat wij het vaste vóórnemen hebben onze naaste van harte te vergeven'*.

Startpunt is dat je 't zou **wíllen**. Of je 't ook **kán**, weet God alleen, die jou kent.

Als je 't níet kunt, leg 't dan bij God en vraag Hem om je naaste te vergeven.

We lazen ook **Efeziërs 4**. Daar gaat 't over alledaagse zonden, waar we allemaal mee te maken hebben: een leugentje om bestwil, uit je slof schieten, verkeerde woorden, enz. Niet doen, zegt Paulus, want *'we zijn leden van elkaar. Geef de duivel geen kans, en bedroef Gods Geest niet'* (**4:25,27,30**).

Om samen te leven is er méér nodig: *'Wees goed voor elkaar en vol medeleven; vergeef elkaar zoals God u in Christus vergeven heeft'* (**4:32**).

Je naaste vergeven is dan óók: **dat ik het los laat, aan God laat; dat maakt me vrij!**

Laten we dat komende week ter harte nemen! Dat 't ons een zorg is, dat we **verder leven met God én met elkaar samen leven van Gods genade**.

Laten we 't elkaar daarbij niet moeilijk maken, maar elkaar aanvaarden en helpen. Want als je genade in je eigen leven hebt ervaren, maakt dat je milder en meer vergevingsgezind. Toch?!

Amen

2e lied: Ik heb de vaste grond gevonden - Gezang 440 (LvdK)

- 1 Ik heb de vaste grond gevonden, / waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden, / van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan, / als aarde en hemel ondergaan.
- 2 Het is het eeuwige erbarmen, / dat mijn besef te boven gaat,
het zijn de liefdevolle armen, / het is zijn hart, dat openstaat.
Hij noodt de zondaar, **Hij vergeeft** / die Hem het hart gebroken heeft.
- 3 O afgrond, waarin alle zonden / verzinken en niet meer bestaan!
O diep geheim van Christus' wonden, / het oordeel is te niet gedaan!
O Heer, uw bloed roept voor altijd: / barmhartigheid, barmhartigheid!
- 4 Daarop wil ik gelovig bouwen, / getroost, wat mij ook wedervaart;
mij aan Gods vaderhart vertrouwen, / wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid / oneindige barmhartigheid.

Zondag 51 (Heidelbergse Catechismus)

Vraag 126: Wat is de vijfde bede?

'Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.'

Dat wil zeggen:

Wil ons, arme zondaren, om het bloed van Christus geen van onze misdaden toerekenen en ook niet de slechtheid die altijd nog in ons is, zoals wijzelf ook als een bewijs van uw genade in ons opmerken, dat wij het vaste voornemen hebben onze naaste van harte te vergeven.

3^e lied: Vergeef ons, Heer, genadig onze schuld - Eigen lied bij 5^e bede
melodie: LB 221 (Zo vriendelijk en veilig als het licht) of Ps. 119

- * **Vergeef ons, God, genadig onze schuld om Christus' wil - Hij stierf voor onze zonden. Doe weg de slechtheid, die ons vaak vervult. En als een ander diep ons heeft geschonden, maak door uw goedheid, die ons steeds omhult, dat wij vergeven, ondanks oude wonden.**

Opwekking 629, Hoe kan ik verder leven?